

[Buhl.]

forslag i det andet høje Ting har drøftet Spørgsmaalet om Loftshøjden i den personlige Beskatning og har nævnt et tilsyneladende saa højt Tal som 60 pCt. som den Sats, man burde standse ved, vil jeg heroverfor gerne gøre opmærksom paa, at en saadan Beskatning jo paa ingen Maade vilde betyde, at de største Skatteydere kom til at betale 60 pCt. i Skat af deres virkelige Indtægt. Selv om hele den skattepligtige Indtægt blev belagt med en Skat af 60 pCt. — hvad jeg for øvrigt slet ikke tror er Meningen med den Tanke, som blev udkastet, det var sikkert kun det sidste Trin af Indtægten, som maatte beskattes med denne Procent — vilde det, paa Grund af den særlige danske Beskatningsmaade, hvorefter den betalte Skat fradrages ved Indtægtsopgørelsen, kun betyde en effektiv Beskatning paa 37½ pCt. Det vil sige, at en Mand med den højeste Skat kun kom til at betale 37½ pCt. af sin virkelige Indtægt — det skulde altsaa være Maksimum. Der er derfor ikke nær saa højt til Loftet i den konservative Skattepolitik, som man faar Indtryk af, hvis man bare fæster sig ved Procenttallet 60.

Lovforslagets Enkeltheder skal jeg i øvrigt ikke komme ind paa. Omfanget af den Beskatning, der bliver Tale om, vil jo ogsaa komme til at afhænge af, hvorledes det gaar med de Hovedlovforslag — om jeg saa maa sige —, hvortil disse Lovforslag slutter sig.

Jeg vil over for det ærede 5te tingvalgte Medlem (Rasmussen Flemløse) udtale min Glæde over, at han ikke paa samme Maade, eller i alt Fald ikke saa stærkt som hans Partifælle i det andet høje Ting, udtalte, at hvis man skulde have disse Skatter, kunde det i hvert Fald ikke blive til de Formaal, der her var foreslaaet; nej, saa vilde man bruge dem til noget andet.

Jeg haaber, det maa lykkes at komme til Forhandling om de Spørgsmaal, der her er Tale om, derunder ogsaa Spørgsmaalene om saavel Hjælpen til Kommunerne som Hjælpen til de arbejdsløse, saa at der virkelig bliver Brug for de Penge, det her drejer sig om, til de Formaal, af Hensyn til hvilke dette Lovforslag er udarbejdet. Man kan anstændigvis ikke lægge Beslag paa de Midler, der her er givet Anvisning paa fra Regeringens Side, til helt andre Formaal; det vilde sige det samme som, at man ikke vilde have Pigen, men alligevel tage Medgiften — og det kan vi naturligvis ikke gaa med til.

Lange: Det første af de foreliggende Lovforslag, Lovforslaget om Foranstaltninger vedrørende Landbrugets Gæld, gaar jo ud paa at gennemføre en Støtte til visse Dele af Landbruget, og det ligner i sin Tendens forskellige tidligere Lovforslag fra Regeringens Side. En Række Lovforslag er aarlig — eller maaske man kan sige: flere Gange aarlig — blevet fremsat med samme Formaal.

Det ærede 12te tingvalgte Medlem (Jensen-Aale) gav Regeringen en Kompliment for den Utrættelighed, hvormed den havde fremsat disse Forslag. Jeg kan for saa vidt ogsaa komplimentere Regeringen for den Opfindsomhed, den har lagt for Dagen i Retning af at fremsætte Lovforslag, hvorigennem man søger at gennemføre det samme, men stadig paa en ny Maade. Det, man fra Regeringens Side stadig sigter imod, er at føre en stor Del af Landbrugets Udøvere ind under et Understøttelsessystem. Man søger med stor Ihærdighed at undgaa det, der, i hvert Fald for os, er det afgørende: at skabe Rentabilitetsmuligheder for Landbruget som Erhverv. Det strider mod vor Opfattelse at benytte den Fremgangsmaade, som Regeringen vil benytte. Vi vil derfor ikke medvirke til Gennemførelse af det første Afsnit af Lovforslaget, der angaar Rentetilskuddet. Vi kan naturligvis ikke benægte, at man ved at gennemføre dette Forslag vilde komme til at hjælpe enkelte, som fortjener Hjælp, men man hjælper nu gennem den Slags Forslag først og fremmest de Folk, som af en eller anden Grund ikke er egnede til eller mangler Evne til at drive et Landbrug. De Folk, der fortjener Hjælp, bør hjælpes paa den naturlige Maade, at man dels skaber Mulighed for Rentabilitet inden for Erhvervet, dels, hvis deres Forhold er saaledes, at en Gældssanering er nødvendig, søger gennemført en saadan Sanering paa et rimeligt og sundt Grundlag. Vi mener, at Gennemførelsen af Forslag af den Karakter, som Forslaget om Rentetilskud har, vil faa en demoraliserende Virkning. Understøttelsesprincippet kan ikke undgaa at faa en demoraliserende Virkning paa Erhvervets Udøvere i al Almindelighed. Paa de mange dygtige og flittige Landmænd, som maaske kæmper en haard Kamp for at slaa sig igennem, maa det virke i høj Grad uheldigt, naar Regeringen gennem en Aarrække ved sine Lovforslag ligefrem opfordrer dem til at søge deres Gæld forøget, saa de kan blive saadan stillet, at de kan vente Støtte fra Lovgivningsmagten. Vi vil ikke medvirke til